

נועם סלם בן 14.5 נולד בעיר אילת

נועם מוגדר כילד הלוקה בשיתוק מוחין ,
כשאצלו הפגיעה היא מוטורית: בידיים
וברגליים.

נועם מתנייד בעזרת כסא ממונע.

בגיל 13 החלטנו לעזוב את אילת על מנת לתת
לנועם מענה שיקומי - פיזי. בעיר אילת יש
ילדים בודדים בגילאים שונים כשכל ילד
מאובחן אחרת והפגיעה שלו שונה. מאחר ונועם
למד בבית ספר רגיל והיה יחיד מסוגו בפגיעה הפיזית הוצמד לו סיוע שנתן מענה לפן הלימודי והסיעודי
בעיקר.

נועם טופל בהתפתחות הילד, קיבל את כל הטיפולים שם אך החלק הפיזי ובעיקר נושא העצמאות לא בא
אצלו לידי ביטוי.

משום כך עזבנו את אילת. סגרנו את כל העסקים והתפנינו לנועם. בשל הרצון להדגיש את הטיפול הפיזי
נועם עבר ללמוד במסגרת החינוך המיוחד בבית ספר און בצהלה. בית ספר און בצהלה תחת הגג של איל"ן
נותן מענה לילדים עם שיתוק מוחיק בעלי יכולת למידה.

כשהגענו למרכז מייד רשמנו את נועם למרכז ספיבק איל"ן ברמת גן - מרכז פעילויות ספורט לנכים ושם
נועם השתתף פעמיים בשבוע בחוגי ספורט כמו רכיבה על אופני ידניים, חדר כושר, חוג ג'ודו, והשחיה
הטיפולית - הידרותרפיה.
נועם התקדם יפה בהדרותרפיה וכעת מסוגל לבצע פעילויות מים שלא היה מסוגל לבצע בעבר.

בחדר כושר נועם עושה חייל. הוא מאד אוהב את חדר הכושר והדבר בא לידי ביטוי בשרירי הידיים
והזרועות. והשמחה ללכת לחדר הכושר.

בשלב זה עקב ריבוי פעילויות אחר הצהריים, נועם עושה פעילויות פעם בשבוע במרכז הספורט ומצטרף
לתחרויות השונות שנערכות מדי פעם ברחבי המרכז בערים השונות.

כעת, כשנועם השיג מטרות אלו, אנו מתקדמים הלאה, נועם חוזר ללמוד בבית ספר רגיל בכפר סבא. נועם
מאד אוהב מתמטיקה והוא לומד ברמה גבוהה מאד וכן אנגלית שהוא מעדיף ללמוד עם כיתת דוברי
האנגלית.

התחביבים של נועם הם קניית גאדג'טים, כל החידושים שיוצאים לשוק, מחשבים, והחלום שלו לעבוד
בחברת "אפל".

תנו לנועם מחשב והוא לא צריך אוכל, שתיה וכו'.....

נועם אוהב מאד לקרוא. אהבת הקריאה גדלה כשסופרת ידועת שם התנדבה אצלם בבית הספר להעביר
שיעור שבועי בנושא ספרות כשהיא חושפת אותם לסוגות, לספרים חדשים שיצאו בשוק, למפגש עם
סופרים ועם אנשי טלוויזיה. נועם אוהב מעדיף לקרוא קומיקסים [את היקרים ביניהם].

העצמאות של נועם באה סוף סוף לידי ביטוי בתחומים רבים. ראשית הוא עושה יותר דברים לבד ובכוחות
עצמו. במרכז הספורט באילן ברמת גן, בתחילה הוא היה זקוק לסיוע וליווי הורים לכל תחנת פעילות.
כיום עושה חלק מן המעברים לתחנות הספורט השונות בכוחות עצמו. נועם יותר סומך על עצמו. עדיין
הדרך לעצמאות היא רבה אבל את מה שהוא עושה אפשר לכנות כהישג גדול.

אנו זוכרים לטובה את שנת הפעילות הראשונה כשאיציק מדריך האופניים ידע להתחבר לכל ילד דרך אהבת הכדורגל. הילדים הריצו את האופניים כמעט באותה מהירות ששחקני הכדורגל רצים על המגרש.....

אנו ההורים - מודים לארגון איל"ן על כל הפעילויות המבורכות שהם עושים למען ילדינו. אם זה בסיוע לרכישת ציוד, אם זה בסיוע לעזרה בפעילות ספורט שנתית, ואם בסיוע ובהוצאת הילדים לנופשוני קייץ בקיבוצים השונים כאשר הילדים מקבלים את חווית הקיטנה בחופש הגדול כמו כל הילדים שיוצאים למחנה נופש בהסעות ממומנות פרטיות - לכל ילד מוצמד חונך אישי שעושה עימו את כל הפעילויות. המדריכים שהם מתנדבים, עשו ועושים הכל שהילדים ישהו מחוץ לבית כמה שיותר ימים ולילות מבלי להפריע להורים את אותו שבוע נושא שגם הם מקבלים במתנה.

לנו ההורים - יש רגעים עצומים של נחת ואושר לראות את הילד יוצא מאושר לקייטנה וחוזר ממנה מאושר כפליים כשהוא כבר מצפה לשנה הבאה....

לי באופן אישי היתה הרגשת סיפוק שכל המעבר למרכז היה שווה ביום אחד בתחילת החופש הגדול שנה שעברה כשנועם יצא לקייטנה באחד היישובים לבד לגמרי. בלי הכיתה, בלי חברים, בלי לדעת מי יהיה החונך, ומי מסיע אותו. הוא ירד עם המזוודה מהבית, עלה להסעה, נפנף אותי לשלום, ונופף לי לשלום.

זה ההישג הכי גדול מבחינת עצמאות לנועם. וכאן התודה לאיל"ן.

תודה רבה לארגון אילן.

אילה סלם.